

Det er i de stille stunder

73-årige Anne Grethe Pind har gennem et modsætningsfyldt liv bevæget sig fra forklare sine børnebørn, hvordan de finder tryghed hos Gud

tro&tvivl

AF ANNE KATRINE
GOTTFRED JENSEN

kirke@k.dk

● Hvordan vil du beskrive din tro?

► Det er en meget selvfølgelig tro på Gud, Jesus og Helligånden. Jeg har aldrig tvivlet, men søgt at få mere viden og oplevelse. Min tro er bygget på stor taknemmelighed og agtelse for naturen, kroppen, vores evner og det guddommeliges indgriben i vores liv. Det hele er gaver, vi skal værne om.

Jeg er både intellektuelt og erfaringsmæssigt troende. Intellektuelt fordi jeg holder meget af at læse i Bibelen, gå i kirke og til foredrag. Og erfaringsmæssigt troende, fordi jeg mærker det guddommelige nærvær i min hverdag.

Inspirationen fra det filosofiske og teologiske har jeg taget med mig fra Askov Højskole, hvor jeg var et halvt år, inden jeg begyndte at læse. Det kommer også i dag frem i mine malerier, uden at jeg vil det. Eksempelvis Maria Magdalene foran den tomme grav. Det handler i høj grad om tro og tillid. Hun havde jo hørt, at Jesus skulle opstå, men troede først på det, da hun så ham, og han talte til hende.

I min studietid cyklede jeg om søndagen rundt til forskellige kirker for at gå til gudstjeneste, og det var ret usædvanligt for en ingeniørstuderende.

I fritiden kom jeg i Vartov for at høre foredrag sammen med teologer. Her fik jeg alt det, som jeg havde brug for, men som mit studie ikke gav mig.

● Hvad var forholdet til religion i dit barndomshjem?

► Det var en tro, der på ingen måde var begrænsende. Jeg er opvokset på en gård syd for Kolding, hvor der var mange folk ansat på gården. Men jeg søgte ofte stilheden og aleneheden til egne tanker. Gerne på hesteryg i skoven.

Jeg gik i kirke med min far, og mine forældre lærte mig at være en god samfundsborger og at hjælpe andre.

De holdt fast ved, at 'du skal være mod andre, som du ønsker, de skal være mod dig'.

● Hvad har udfordret din tro?

► Det gør mine børnebørn. Jeg ønsker at inspirere dem til at tro, for det ligger ikke naturligt for børn i dag. Jeg føler en forpligtelse til det, så de kan få den tryghed, som troen har givet mig. Jeg vil gerne have dem til at forstå, at Gud vil hjælpe, hvis vi beder om det.

Derfor øver jeg mig i at svare på deres spørgsmål. Men jeg skal klæde mig selv på til det, for det, jeg synes er selvfølgelig, skal eksemplificeres og intellektualiseres for dem.

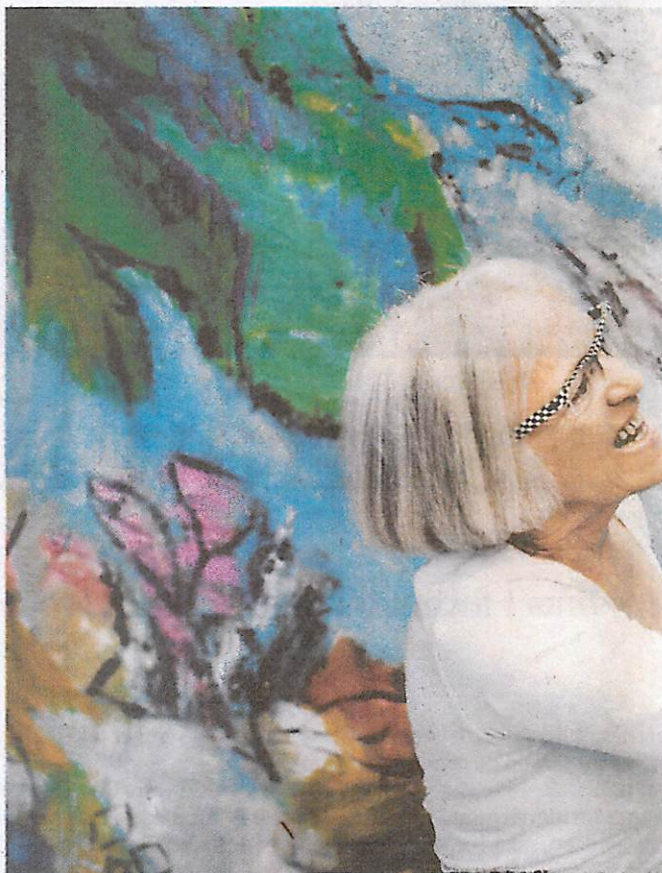
Det er udfordrende, når de siger:

'Du kan da ikke tro på det hele farmor?'

Så skal jeg svare, så det går ind til hjertet af dem og finde gode eksempler.

Blandt andet: Hvorfor kan I bedre forstå, at I kan hente alt ned på jeres mobiltelefon, end på at Gud kan udrette mirakler?'

Jeg var meget karrierefokuseret, da mine egne børn var små, og derfor betyder mine børnebørn så meget.

▲ Kunstner Anne Grethe Pinds malerier har ofte religiøse eller eks

● Hvad har formet den tro, du har i dag?

► Min far bad Fadervor med mig, fra jeg var helt lille, og han kombinerede det med en glæde ved livet og en respekt for naturen som Guds skaberværk.

Sammen med ham red jeg ofte i skoven, og når vi var derude, sagde han: "Er det ikke vidunderligt, som træerne hvert år blomstrer, er det ikke guddommeligt?". Den glæde blev jeg fyldt af.

Min 12 år ældre søster var meget spirituel, og hun har ført mig ind i det åndelige. Hun vejledte mig indtil sin død i 2003. Hun lærte mig at

tage alle hændelser som læring.

Det brugte jeg, da min familie på grund af min mands virksomhed måtte flytte til Svendborg. Derfor måtte jeg forlade mit eget firma. Jeg havde malet, siden jeg var en lille pige, men ikke så meget, mens jeg havde egen virksomhed. Jeg tog sovepiller og nervepiller, fordi det var et ræs uden lige, men i Svendborg begyndte jeg igen at male, og jeg malede mig ud af krisen.

I Svendborg sejlede min mand og jeg meget, og det tog efterhånden så megen tid, at jeg ikke havde tid nok

, Gud kan tale til os

fra ingeniørfaget til et liv som professionel kunstner. Hun er i dag optaget af at

stentielle motiver. – Privatfoto.

til at male. Men så begyndte malerierne at indeholde forreste både og både lagt på land, og jeg blev klar over, at jeg måtte stoppe med al sejleriet, blive skilt, flytte i eget hus og bruge min tid på at male. Jeg ser det som en guddommelig indgriben, der gør mig ydmyg. Gud taler til mig i stilheden, i malerierne og gennem andre mennesker.

● Hvordan gør din livsanskuelse en forskel i din hverdag?

► Jeg tror på, at der er en mening med vores liv, og at vi hver især har en mission i livet. Vi kan blive ledt på ve-

jen, hvis vi lytter til Guds stemme. Vi skal være åbne og lytte. Og netop det forsøger jeg at inspirere andre til gennem mine foredrag og malekurser. Jeg bruger meditation og gør det på et kristent grundlag, fordi det er vigtigt, at vi giver os selv stille stunder, for det er der, Gud kan tale til os. Det var sådan, jeg fik modet til at slippe ingeniørverdenen og koncentrere mig fuldtids om at male.

● Hvem er et forbillede for dig i eksistentielle spørgsmål?

► Eksempelvis Jung, den schweiziske psykiater. Han

ANNE GRETHE PIND

► 73 år. I dag kunstmaler og ejer af Galleri Pind i Kongens Lyngby. Uddannet civilingeniør i kemi. Fra 1965 rådgivende ingeniør i Christian Rovsing A/S, siden systemudvikler på betalingsservicesystemet i PBS og leder af it-afdelingen ved DTU's administration. Grundlagde i 1980 Dansk System Industri A/S som et konsulentfirma. I 1984 blev Dansk System Industri A/S et softwarehus, som hun solgte i 1994. Anne Grethe Pind sad i menighedsrådet for Sankt Jørgens Kirke i Svendborg i en periode indtil 1999. Hun har to sønner og fire børnebørn.

siger, at mennesket skal lære sig selv bedre at kende, så vi med bevidst brug af selvindsigt kan leve et rigere og lykkeligere liv. Det er en forudsætning for at leve et liv i balance, at man følger sjælens stemme.

● Hvad er det bedste åndelige råd, du har fået?

► Søren Kierkegaards: 'At vove er at tabe fodfæste en kort stund. Ikke at vove er at tabe sig selv.' Jeg har virkelig taget mange spring i mit liv, og jeg har bestemt vovet noget. For eksempel er jeg uddannet kemiingeniør, men umiddelbart efter at være færdiguddannet i 1965 lod jeg mig overtale af Christian Rovsing, som netop havde startet det første private edb-firma i Danmark, til at blive ansat hos ham, selvom næsten ingen endnu vidste noget om edb. Min intuition sagde mig, at det var det rigtige. Det betød, at jeg skulle lære en masse nyt på et helt nyt felt.

Senere tog jeg også et kæmpe spring. Jeg blev spurgt af en 20 år yngre studenterhjælp, jeg havde, om jeg ville være med til at udvikle et program, han havde påbegyndt, og så lave min virksomhed om til et softwarefir-

ma. Da jeg havde erfaret, hvor dygtig han var, sagde jeg ja med det samme uden at spørge min mand eller tænke over konsekvenserne. Jeg kunne mærke, det var det rigtige. Det blev en kæmpe omvæltning, og vi endte med at have 45 mand ansat.

Jeg følte mig egentlig ikke hjemme i ingeniørfaget. Min skolelærer sagde, at jeg da skulle være ingeniør, og som en artig pige tog jeg den uddannelse. I dag er jeg lykkelig for, at jeg blev det, for sammen med kunsten føler jeg, at det hele er gået op i en højere enhed.

Jeg brugte min venstre hjernehalvdel som ingeniør, og nu bruger jeg den anden halvdel som maler. Jeg har fundet min rette vej. I 2006 fik jeg en meget stærk intuition om, at jeg skulle flytte fra Svendborg til København for at være til stede for mine børnebørn. Jeg var meget i vildrede, fordi jeg netop havde indrettet mit hus til et smukt galleri, og jeg havde fået både venner og kunder. Undervejs i processen malede jeg så en lille mand, der vandrer beslutsomt af sted. Da jeg så det, sagde jeg: 'Nu flytter jeg.' Det billede hedder 'På rette vej'.